U Z A S A D N I E N I E

Konieczność nowelizacji ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655) jest związana przede wszystkim z zastrzeżeniami zgłoszonymi przez Komisję Europejską dotyczącymi niezgodności przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych ze wspólnotowymi dyrektywami 2004/17/WE, 2004/18/WE, 89/665/EWG oraz Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską. Odpowiedź Rządu Rzeczypospolitej Polskiej na te zastrzeżenia została rozpatrzona i przyjęta w dniu 20 sierpnia 2007 r. przez Komitet Europejski Rady Ministrów, a następnie 23 sierpnia 2007 r. przekazana do Komisji Europejskiej.

Celem regulacji zawartych w projekcie jest także doprowadzenie do usprawnienia prowadzonych postępowań o udzielenie zamówienia. Ponadto dokonuje się kilku zmian przepisów, które w ocenie zamawiających lub wykonawców wywoływały wątpliwości interpretacyjne.

W projekcie doprecyzowuje się definicję „usług", w celu uzyskania pełnej spójności z definicją zawartą w dyrektywie 2004/18/WE oraz dyrektywie 2004/17/WE poprzez odesłanie odpowiednio do załącznika II i załącznika XVII tych dyrektyw (art. 2 pkt 10). Wskazane w załącznikach do dyrektywy usługi są definiowane poprzez odesłanie do klasyfikacji Wspólnego Słownika Zamówień (CPV), co zapewnia ich precyzyjne określenie. Przyjęcie odesłania do dyrektyw, a przez to wprowadzenie zamkniętego katalogu usług pozwoli na prawidłową kwalifikację przedmiotu zamówienia na usługi przy jednoczesnym zachowaniu zgodności przepisów krajowych z prawem wspólnotowym.

Proponuje się wyłączenie spod obowiązku stosowania ustawy – Prawo zamówień publicznych, zamówień udzielanych przez jednostki samorządu terytorialnego na rzecz podmiotu wewnętrznego w ramach wykonywania przez nich zadań własnych (art. 4 pkt 12). Wyłączenie takie jest dopuszczalne w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS). Z uwagi na użyte w dodawanym wyłączeniu określenie „podmiot wewnętrzny" proponuje się także zdefiniowanie „podmiotu wewnętrznego" (art. 2 pkt 14). Wprowadzenie wskazanego wyłączenia i definicji pozwoli na przejrzyste uregulowanie w ustawie kwestii związanych z udzielaniem przez jednostki samorządu terytorialnego podmiotowi wewnętrznemu zamówień w ramach wykonywania przez nie zadań własnych (tzw. zamówień „in-house"). Zaznaczyć należy, że pojęcie podmiotu wewnętrznego nie jest jednoznacznie zdefiniowane w prawie wspólnotowym, jednak jego najistotniejsze cechy zostały określone przez ETS, m.in. w sprawach: C-107/98 z dnia 18.11.1999 r., C-26/03 z dnia 11.01.2005 r., C-410/04 z dnia 6.04.2006 r. Materia ta znalazła odzwierciedlenie

również w orzecznictwie sądów polskich, m.in. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11.08.2005 r. (sygn. akt II GSK 105/05).

Doprecyzowaniu ulega art. 4 pkt 3 lit. e dotyczący wyłączenia stosowania ustawy - Prawo zamówień publicznych w przypadku zamówień na usługi badawcze lub rozwojowe. Proponowane brzmienie przepisu odzwierciedla przepisy dyrektyw – odpowiednio art. 16 lit. f dyrektywy 2004/18/WE oraz art. 24 lit. e dyrektywy 2004/17/WE oraz cel wyłączenia, o którym mowa w preambule do dyrektywy 2004/18/WE (pkt 23) i preambule do dyrektywy 2004/17/WE (pkt 37). Jak wynika z art. 163 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską wzmacnianie bazy naukowej i technologicznej oraz sprzyjanie zwiększaniu jego międzynarodowej konkurencyjności, przy jednoczesnym promowaniu działalności badawczej jest jednym z celów Unii Europejskiej. Polityka Państw Członkowskich powinna w związku z tym sprzyjać przedsiębiorcom, w tym małym i średnim, ośrodkom badawczym i uniwersytetom w ich wysiłkach badawczych i rozwoju technologicznym wysokiej jakości poprzez wspieranie ich wysiłków w zakresie wzajemnej współpracy, zmierzając w szczególności do umożliwienia przedsiębiorcom pełnego wykorzystania potencjału rynku wewnętrznego, zwłaszcza poprzez otwarcie krajowych rynków zamówień publicznych. Obecne brzmienie art. 4 pkt 3 lit. e wywoływało wątpliwości interpretacyjne, które mogły prowadzić do jego rozszerzającego stosowania.

Zmianie ulega ponadto art. 4 pkt 5, który dotyczy wyłączenia obowiązku stosowania ustawy w przypadku zamówień objętych tajemnicą państwową zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych albo jeżeli wymaga tego istotny interes bezpieczeństwa państw, albo zamówień objętych tajemnicą służbową, jeżeli wymaga tego istotny interes publiczny lub istotny interes państwa. Proponowane brzmienie przepisu ma na celu odzwierciedlenie przepisów dyrektyw – odpowiednio art. 14 dyrektywy 2004/18/WE oraz art. 21 dyrektywy 2004/17/WE – oraz cel wyłączenia, o którym mowa w preambule do dyrektywy 2004/18/WE (pkt 22), a także w preambule do dyrektywy 2004/17/WE (pkt 31). Na skutek zmiany zamawiający nie będą mieć już możliwości powoływania się na wyłączenie w sytuacji, gdy będą udzielać zamówień objętych tajemnicą służbową, a jednocześnie wymagać tego będzie istotny interes publiczny lub istotny interes państwa.

W projekcie ustawy określa się inaczej niż obecnie katalog usług tzw. niepriorytetowych (art. 5 ust. 1). Rezygnuje się z enumeratywnego katalogu usług, w odniesieniu do których można nie stosować niektórych przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych i proponuje się odesłanie do katalogu usług wymienionych w załączniku IIB do dyrektywy 2004/18/WE albo w załączniku XVIIB do dyrektywy 2004/17/WE, zawierającego 11 kategorii usług (od 17 do 27). Wprowadzenie takiego rozwiązania zwiększy, w sposób

dopuszczalny przez dyrektywy, zakres przedmiotowy usług niepriorytetowych, w stosunku do których będą miały zastosowanie bardziej uproszczone regulacje.

Proponuje się wprowadzenie możliwości udzielania części zamówień, których łączna wartość przekracza progi unijne przy zastosowaniu przepisów właściwych dla wartości tych części, jeżeli ich łączna wartość nie przekracza wyrażonej w złotych równowartości 80 000 euro dla dostaw lub usług oraz 1 000 000 euro dla robót budowlanych (art. 6a). Oznacza to, że w przypadku zamówień o znacznej wartości, udzielanych w częściach, do niektórych spośród tych części możliwe będzie stosowanie procedur przewidzianych dla zamówień o wartości poniżej progów unijnych.

Dokonuje się zmiany zasad sprostowania ogłoszenia zamieszczonego w Biuletynie Zamówień Publicznych (art. 11 ust. 4). Obecnie sprostowanie ogłoszenia może nastąpić poprzez złożenia drogą elektroniczną do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych wniosku o sprostowanie ogłoszenia zamieszczonego w Biuletynie Zamówień Publicznych, przy czym sprostowanie nie może dotyczyć opisu przedmiotu zamówienia, kryteriów oceny ofert, warunków udziału oraz sposobu oceny ich spełnienia. W projekcie proponuje się, aby zamawiający mógł samodzielnie zamieścić sprostowanie ogłoszenia w Biuletynie Zamówień Publicznych, bez pośrednictwa Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych. Przewiduje się, że takie rozwiązanie przyczyni się do szybszego poinformowania potencjalnych wykonawców o omyłkach powstałych w ogłoszeniu o zamówieniu. Proponuje się również rezygnację z ograniczenia przedmiotowego zakresu sprostowania.

Zmianie ulega także przepis dotyczący sprostowania ogłoszenia opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (art. 12 ust. 4). Obecnie ustawa – Prawo zamówień publicznych dopuszcza jedynie możliwość sprostowania błędów, polegających na niezgodności ogłoszenia opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z treścią ogłoszenia przekazanego przez zamawiającego. W praktyce natomiast zamawiający mają już obecnie możliwość sprostowania ogłoszenia także wtedy, gdy popełnią niewielkie błędy w ogłoszeniu (np. dotyczące terminu składania ofert). Sprostowania dokonują za pomocą zamieszczonego na portalu SIMAP standardowego formularza: *Ogłoszenie dodatkowych informacji, informacje o niekompletnej procedurze lub sprostowanie.* Proponowane brzmienie art. 12 ust. 4 wskaże wyraźnie zamawiającym, że mają możliwość prostowania niewielkich pomyłek w treści przekazanego ogłoszenia.

Obecnie o udzielenie zamówienia publicznego mogą ubiegać się wykonawcy, którzy na dzień składania wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub ofert dysponują m.in. potencjałem technicznym i osobami zdolnymi do wykonania zamówienia (art. 22 ust. 1 pkt 2). Proponowana regulacja poprzez dodanie wyrazów ,,lub będą dysponować" ma umożliwić wykonawcom powoływanie się w celu potwierdzenia spełniania warunków udziału

w postępowaniu na potencjał techniczny lub osoby zdolne do wykonywania zamówienia, którymi będą dysponować w przyszłości. W związku z tym, wykonawcy będą mogli przedstawiać zamawiającemu zobowiązania innych osób lub podmiotów, z których będzie wynikało zobowiązanie do udziału w realizacji zamówienia w przypadku, gdy oferta tego wykonawcy zostanie wybrana jako najkorzystniejsza. Nowe brzmienie przepisu ma służyć ułatwieniu oraz obniżeniu kosztów ubiegania się przez wykonawców o udzielenie na ich rzecz zamówień publicznych. Zmiana przepisu w proponowanym zakresie stanowi implementację art. 48 ust. 3 dyrektywy 2004/18/WE.

W projekcie proponuje się uchylenie art. 26 ust. 5. Przepis ten pozwala obecnie na odstąpienie przez zamawiającego od stosowania przepisów dotyczących żądania dokumentów potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu w przypadku zamówień, których przedmiotem są usługi bankowe, usługi ubezpieczeniowe oraz usługi w zakresie kultury, a także zamówień udzielanych na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 2. Stosownie do zastrzeżeń Komisji Europejskiej zgłoszonych do art. 26 ust. 5 zamawiający nie może odstąpić od obowiązku żądania dokumentów potwierdzających spełnienie warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem są usługi bankowe albo usługi ubezpieczeniowe. Z dyrektywy wynika, iż wykonawcy, w odniesieniu do których zachodzą przewidziane w niej przesłanki wykluczenia powinni zostać obligatoryjnie wykluczeni. Ustalenie tej okoliczności może nastąpić wyłącznie na podstawie dokumentów przedłożonych przez wykonawcę na żądanie zamawiającego. Jednocześnie możliwość odstąpienia przez zamawiającego od obowiązku żądania dokumentów potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu w odniesieniu do usług w zakresie kultury (Komisja Europejska w tym zakresie nie podnosiła zarzutu niezgodności z prawem wspólnotowym) będzie przewidziana w zmienionym art. 5 ust. 1.

Obecnie art. 36 ust. 5 pozwala zamawiającemu na określeniu w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, która cześć zamówienia nie może być powierzona podwykonawcom. Proponuje się, aby zasadą było uprawnienie powierzenia wykonania zamówienia podwykonawcom, a wyjątkiem od tej zasady dopuszczalnym ze względu na specyfikę przedmiotu zamówienia, określenie przez zamawiającego w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, że część lub całość zamówienia nie może być powierzona podwykonawcom. Zmiana tego przepisu ma na celu wprowadzenie regulacji wzorowanej na przepisach Kodeksu Cywilnego, zgodnie z którymi wierzyciel może żądać osobistego świadczenia dłużnika tylko wtedy, gdy to wynika z treści czynności prawnej, z ustawy albo z właściwości świadczenia. Z Kodeksu cywilnego wynika zasada, że dłużnik może wykonać świadczenie przy pomocy innych podmiotów, tj. podwykonawców, natomiast wyjątek stanowią

okoliczności obligujące wykonawcę do samodzielnego wykonywania zamówienia. Celowe jest, aby ta sama zasada obowiązywała w przypadku realizacji zamówień publicznych.

W związku z uwagami Komisji Europejskiej zmianie ulega art. 38 ust. 4 i 6. W projekcie wprowadza się rozwiązanie mające na celu zapewnienie zgodności treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia z ogłoszeniem o zamówieniu (art. 38 ust. 4a). Należy podkreślić, że w większości przypadków wykonawca uzyskuje informację o prowadzonym postępowaniu z ogłoszenia o zamówieniu, a dopiero później zapoznaje się ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia. Niezgodność specyfikacji istotnych warunków zamówienia z treścią ogłoszenia może więc prowadzić do sytuacji, w której wykonawca, po zapoznaniu się z ogłoszeniem o zamówieniu, decyduje się nie brać udziału w postępowaniu. Taka sytuacja może być w ocenie Komisji Europejskiej uznana za przejaw naruszenia zasad przejrzystości i równego traktowania wykonawców. Dlatego też wprowadza się obowiązek sprostowania ogłoszenia w każdym przypadku, gdy modyfikacja specyfikacji istotnych warunków zamówienia dotyczy informacji ujawnionych w ogłoszeniu o zamówieniu. Rozwiązanie to uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej, zgodnie z którym informacja o zmianie specyfikacji istotnych warunków zamówienia powinna być opublikowana z zachowaniem takich samych standardów jak towarzyszące oryginalnej publikacji.

Zmianie ulegają ponadto przepisy dotyczące przedłużenia terminu składania ofert w przypadku modyfikacji istotnych warunków zamówienia (art. 38 ust. 6 i 7). Zdaniem Komisji Europejskiej obecna regulacja w tym zakresie może powodować, że niektórzy wykonawcy zbyt późno dowiadują się o konieczności dokonania zmian w swoich ofertach, a ci wykonawcy, którzy dotąd nie byli w stanie przygotować prawidłowej oferty o tym, że po dokonanej modyfikacji mają taką możliwość. W celu usunięcia tej niezgodności proponuje się, aby z wyjątkiem drobnych modyfikacji specyfikacji istotnych warunków zamówienia, termin składania ofert biegł na nowo od dnia zamieszczenia sprostowania ogłoszenia w Biuletynie Zamówień Publicznych albo od dnia przekazania sprostowania ogłoszenia Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich. Aby uniknąć trudności związanych z każdorazowym ocenianiem istotności dokonanych modyfikacji, uzależnia się rozpoczęcie na nowo biegu terminu składania ofert od jasno sprecyzowanego kryterium, jakim jest wpływ modyfikacji specyfikacji istotnych warunków zamówienia na treść ogłoszenia o zamówieniu. Jednocześnie pozostawia się zamawiającemu możliwość przedłużenia terminu składania ofert w pozostałych przypadkach, jeżeli uzna on, że niezbędny jest dodatkowy czas na wprowadzenie zmian w ofertach.

Proponuje się odstąpienie od zasady, że dla zamówień, w których przewidziana jest możliwość udzielenia zamówień uzupełniających, podstawą dla określenia wysokości wadium jest wartość całego zamówienia z uwzględnieniem zamówień uzupełniających.

Należy podkreślić, że o ile uwzględnienie zamówień uzupełniających przy ustalaniu wartości zamówienia jest uzasadnione celem przeciwdziałania niedozwolonemu dzieleniu zamówienia na części w celu ominięcia stosowania przepisów ustawy, to w przypadku ustalania wysokości wadium takie rozwiązanie nie jest konieczne. Przewiduje się, że proponowane w art. 45 ust. 5a rozwiązanie przyczyni się do zmniejszenia kosztów uczestnictwa w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, w konsekwencji prowadząc do zwiększenia liczby wykonawców biorących udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. w szczególności małych i średnich przedsiębiorców. Dzięki temu zwiększy się konkurencja na rynku zamówień publicznych.

Istotna z punktu widzenia ochrony interesów zamawiającego jest propozycja zawarta w art. 46 ust. 4a. Wprowadza ona sankcję utraty wadium dla wykonawcy, który z własnej winy nie uzupełni dokumentów lub oświadczeń w trybie art. 26 ust. 3. Obecna regulacja sprzyja sytuacji, w której grupa będących w porozumieniu wykonawców może powodować, że zamówienie udzielane jest temu spośród nich, który zaoferował najwyższą cenę. Wykonawcy ci mogą celowo składać oferty bez wymaganych dokumentów lub oświadczeń, a następnie, już po zapoznaniu się z ofertami konkurentów, bez negatywnych konsekwencji wycofać się z udziału w postępowaniu, podlegając jedynie wykluczeniu z postępowania na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 3. Mając to na uwadze, celowe jest zrównanie sytuacji wykonawcy, który nie uzupełni oświadczeń lub dokumentów, z sytuacją wykonawcy, który uchyla się od zawarcia umowy lub nie wnosi wymaganego zabezpieczenia należytego wykonania umowy. Przyczyni się to do zracjonalizowania wydatkowania środków publicznych.

Obecnie w trybie przetargu ograniczonego ogłoszenie o zamówieniu zawiera m.in. opis warunków udziałów, w tym odnoszących się do właściwości wykonawcy (art. 48 ust. 2 pkt 6). W związku z tym, że warunki udziału w postępowaniu odnoszą się zawsze do ,,właściwości wykonawcy" w projekcie dokonuje się zmiany przepisu i rezygnuje się z tego sformułowania.

Wprowadza się w projekcie przepis, który ma na celu wskazanie sposobu postępowania przez zamawiającego z wnioskiem o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, który został złożony przez wykonawcę z naruszeniem określonego przez zamawiającego terminu (art. 50 ust. 2). Proponuje się wzorem art. 84 ust. 2 ustawy, odnoszącego się do konsekwencji złożenia oferty po upływie terminu składania ofert, aby wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu złożony po terminie był zwracany bez otwierania po upływie terminu przewidzianego na wniesienie protestu.

Obecnie art. 52 ust. 5 ustawy – Prawo zamówień publicznych przyznaje zamawiającemu możliwość samodzielnego skrócenia terminu składania ofert, z 40 dni do 35

dni, jeżeli zamawiający w odpowiedni sposób zamieści specyfikację istotnych warunków zamówień na stronie internetowej, przy czym termin ten biegnie od dnia publikacji ogłoszenia o zamówieniu w Biuletynie Zamówień Publicznych albo w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. W związku z tym, że art. 52 ust. 5 zawiera odesłanie do przepisu, który odnosi się wyłącznie do wartości zamówień powyżej progów unijnych, dla zapewnienia spójności przepisów proponuje się, aby termin składania ofert biegł wyłącznie od dnia publikacji ogłoszenia o zamówieniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Obecnie przy wartości zamówienia przekraczającej 20 000 000 euro dla robót budowlanych oraz 10 000 000 euro dla dostaw lub usług, zamawiający po wszczęciu postępowania o udzieleniu zamówienia publicznego w trybie negocjacji z ogłoszeniem lub trybie dialogu konkurencyjnego ma obowiązek zawiadomienia o tym Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w terminie 3 dni od wszczęcia postępowania (art. 55 ust. 2 i art. 60b. ust. 2). Mając na uwadze, że zamawiający ma obowiązek w tych przypadkach przekazywać Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych bez odrębnego wezwania dokumentację postępowania (art. 167 ust. 3) w projekcie proponuje się uchylenie art. 55 ust. 2 i art. 60b ust. 2.

Zmniejszeniu ulega liczba wykonawców zapraszanych do negocjacji w trybie negocjacji bez ogłoszenia (art. 63 ust. 3). W projekcie rezygnuje się z obowiązku zaproszenia do negocjacji bez ogłoszenia co najmniej 7 wykonawców w przypadku zamówień o wartości przekraczającej 20 000 000 euro dla robót budowlanych oraz 10 000 000 euro dla dostaw lub usług. Dotychczasowe doświadczenia stosowania tego przepisu wskazują, że liczba 5 wykonawców jest wystarczająca dla zapewnienia konkurencji również w przypadku zamówień o najwyższej wartości. Proponowane rozwiązanie przyczyni się do usprawnienia procesu udzielania zamówień publicznych, jednocześnie nie ograniczając konkurencji.

W związku z uwagami Komisji Europejskiej w trybie zamówienia z wolnej ręki zmianie ulega przesłanka pozwalająca na udzielenie zamówienia uzupełniającego na roboty budowlane lub usługi (art. 67 ust. 1 pkt 6). Obecnie w celu skorzystania z możliwości udzielenia zamówienia uzupełniającego na roboty budowlane lub usługi zamawiający jest zobowiązany podać informację o przewidywanych zamówieniach uzupełniających w specyfikacji istotnych warunków zamówienia dla zamówienia podstawowego. Rozwiązanie takie nie jest zgodne z dyrektywą 2004/18/WE, która wymaga aby możliwość udzielania zamówień uzupełniających była wskazana w zaproszeniu do ubiegania się o realizację pierwszego projektu. Dla zapewnienia należytej przejrzystości w projekcie zaproponowano, aby powyższą informację zamawiający podawał w ogłoszeniu o zamówieniu.

W związku ze zmianą w art. 67 ust. 1 pkt 6 projekt zakłada, że zamawiający, jeżeli będzie przewidywał udzielanie zamówień uzupełniających w trybie zamówienia z wolnej ręki, to dla przejrzystości postępowania informacje o takich zamówieniach będzie musiał zamieszczać w ogłoszeniu o zamówieniu w trybie przetargu nieograniczonego lub ograniczonego (art. 41 pkt 15 i art. 48 pkt 15) Takie rozwiązanie będzie prowadziło do rozszerzenia informacji związanych z postępowaniem.

W projekcie rezygnuje się z trybu udzielania zamówienia zapytania o cenę. Tryb zapytania o cenę nie jest przewidziany przez dyrektywy Unii Europejskiej. Z uwagi na fakt, że przesłanki zastosowania trybu zapytania o cenę i licytacji elektronicznej są podobne uznano, że funkcjonowanie dwóch bardzo zbliżonych trybów udzielania zamówień publicznych w systemie zamówień publicznych nie jest celowe. Mając powyższe na uwadze proponuje się, aby w dziale drugim w rozdziale 3 uchylić oddział 6 oraz konsekwentnie dokonać zmian innych przepisów ustawy w zakresie odnoszącym się do trybu zapytania o cenę.

Obecnie, jeżeli przedmiotem zamówienia są dostawy i usługi powszechnie dostępne o ustalonych standardach jakościowych, zamawiający może udzielić zamówienia w trybie licytacji elektronicznej (art. 74 ust. 2). Projekt zakłada, że zamawiający będzie mógł skorzystać z trybu licytacji elektronicznej przy udzielaniu zamówień nie tylko na dostawy i usługi, ale również na roboty budowlane. W celu zmniejszenia obciążeń biurokratycznych proponuje się, aby w postępowaniu prowadzonym w trybie licytacji elektronicznej wykonawcy mogli składać oferty w postaci elektronicznej. Obecnie ustawa nakłada obowiązek składania ofert w tym trybie w postaci elektronicznej opatrzoną bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu (art. 78 ust. 1). Wymóg taki w praktyce okazał się dużym utrudnieniem zarówno dla zamawiających, jak i dla wykonawców, prowadząc w rzeczywistości do ograniczenia możliwości stosowania tego trybu. Celem zmiany jest uproszczenie zasad udzielania zamówień w trybie licytacji elektronicznej, co powinno spowodować zwiększenie zainteresowania uczestników rynku korzystaniem z tego trybu. Proponuje się ponadto wyłączenie konieczności unieważnienia postępowania prowadzonego w trybie z licytacji elektronicznej z uwagi na złożenie tylko jednej oferty (art. 93 ust. 1 pkt 3).

Zmianie ulegają zasady przedłużenia terminu związania ofertą (art. 85 ust. 2). Przyznaje się wykonawcy uprawnienie do samodzielnego, a nie tylko jak obecnie dokonywanego na wniosek zamawiającego, przedłużenia terminu związania ofertą. Upływ terminu związania ofertą jest w praktyce bardzo częstą przyczyną unieważniania postępowań. Samodzielne oświadczenie woli wykonawcy w sprawie przedłużenia terminu związania ofertą, zgodnie ze stanowiskiem zespołu arbitrów wyrażonym m.in. w orzeczeniach z dnia 15 lutego 2005 r. (sygn. akt UZP/ZO/0-229/05) oraz z dnia 19 września

2006 r. (sygn. akt UZP/ZO/0-2495/06), uznawano za bezskuteczne. Przyznanie wykonawcy uprawnienia do samodzielnego przedłużania terminu związania ofertą umożliwi zawarcie ważnej umowy w postępowaniach, w których zamawiający nie zwraca się do wykonawcy o przedłużenie terminu związania ofertą. Jednocześnie, w celu zapewnienia ochrony wykonawcom, pozostawia się ograniczenie możliwość przedłużenia terminu ofertą z inicjatywy zamawiającego wskazując, że takie przedłużenie może nastąpić tylko raz na okres nie dłuższy niż 60 dni.

W projekcie wprowadza się istotne zmiany dotyczące sposobu poprawiania omyłek rachunkowych w obliczaniu ceny (art. 87 ust. 2). Rezygnuje się z zamkniętego katalogu sposobu poprawiania omyłek rachunkowych, pozostawiając jednocześnie zamawiającemu ogólnie określone uprawnienie do poprawiania oczywistych omyłek rachunkowych w obliczeniu ceny. Proponowane rozwiązanie przyczyni się do usprawnienia procedury udzielania zamówienia publicznego oraz do zmniejszenia liczby odrzucanych ofert i unieważnianych postępowań. Ogranicza się sytuacje, w których oferty uznane za najkorzystniejsze podlegają odrzuceniu ze względu na błędy rachunkowe w obliczeniu ceny, które nie są możliwe do poprawienia w myśl ustawowo określonych reguł. Skróceniu ulega też termin, w jakim wykonawca wyraża zgodę na poprawienie oczywistej omyłki rachunkowej. Uznano, że termin 5 dni (obecnie 7 dni) stanowi wystarczające zabezpieczenie interesów wykonawcy, gdyż pozostawia możliwość zajęcia przez wykonawcę stanowiska w kwestii wprowadzanych poprawek także w sytuacji, gdy obejmuje dni ustawowo wolne od pracy.

Obecnie ustawa nakłada na zamawiającego obowiązek, aby w przypadku dużych zamówień, o wartości co najmniej 10 000 000 euro dla dostaw lub usług oraz 20 000 000 euro dla robót budowlanych, przekazywał informację o wyborze najkorzystniejszej oferty Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych oraz Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego (art. 92 ust. 2). Biorąc pod uwagę fakt, że zamawiający ma obowiązek w tych przypadkach przekazać Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych bez odrębnego wezwania dokumentację postępowania (art. 167 ust. 3), w projekcie rezygnuje się z obowiązku przekazywania informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych oraz Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Zamawiający będzie zawiadamiał o wyborze najkorzystniejszej oferty tylko wykonawców, którzy złożą ofertę i zamieszczał o tym informację na stronie internetowej oraz w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie.

Obecnie zgodnie z art. 96 ust. 3 wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu udostępnia się po upływie terminu ich składania. Z uwagi na możliwość uzupełniania oświadczeń i dokumentów na podstawie art. 26 ust. 3, jawność wniosków na tym etapie może nie zabezpieczać należycie zachowania uczciwej konkurencji pomiędzy wykonawcami.

Dlatego proponuje się, aby wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu zamawiający udostępniał w zależności od trybu, w którym prowadzone jest postępowanie, od dnia przekazania wykonawcom zaproszenia do składania ofert, ofert wstępnych lub zaproszenia do dialogu.

Aktualnie termin składania wniosków o dopuszczenie do udziału w konkursie wynosi 21 dni niezależnie od wartości zamówienia i biegnie od dnia zamieszczenia ogłoszenia o konkursie w Biuletynie Zamówień Publicznych albo przekazania ogłoszenia o konkursie Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich (art. 119). Proponuje się skrócenie terminu składania wniosków o dopuszczenie do udziału w konkursie o wartości poniżej progów unijnych z 21 dni do 7 dni.

Zgodnie z art. 140 ust. 2 ustawy możliwe jest dokonanie zmiany sposobu spełnienia świadczenia wykonawcy po wyborze oferty, ale przed podpisaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego,. W związku z zastrzeżeniami Komisji Europejskiej co do zgodności tego przepisu z zasadami przejrzystości i równego traktowania wykonawców proponuje się uchylenie art. 140 ust. 2.

Obecnie ustawa – Prawo zamówień publicznych dopuszcza możliwość wprowadzenia zmian zawartej umowy, gdy zmiany te są korzystne dla zamawiającego (art. 144 ust. 1). W związku z uwagami Komisji Europejskiej w projekcie przewidziano, że możliwa będzie zmiana postanowień zawartej umowy w stosunku do treści ofert, ale tylko w szczególnie uzasadnionych okolicznościach, których nie można było przewidzieć w chwili jej zawarcia. Zmiana umowy nie będzie mogła jednak dotyczyć przedmiotu oraz wielkości lub zakresu przedmiotu zamówienia. W ten sposób zmiany w zawartej umowie nie będą oceniane przez zamawiającego w sposób uznaniowy i nieprzejrzysty.

W związku z tym, że w projekcie uchyla się art. 140 ust. 2, a art. 146 ust. 2 pkt 2 ustawy odsyła do art. 140 ust. 2, w projekcie proponuje się zmianę art. 146 ust. 2 pkt 2 polegającą na wskazaniu, że Prezes Urzędu będzie mógł wystąpić do sądu o stwierdzenie nieważności części umowy w sprawie zamówienia publicznego wykraczającej poza określenie przedmiotu zamówienia zawartego wobec specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Proponuje się, aby wszczęcie przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych kontroli na wniosek instytucji zarządzającej było uzależnione od wskazania przez podmioty wnioskujące uzasadnionych wątpliwości co do ważności umowy (art. 161 ust. 4). Propozycja ma na celu ograniczenie przeprowadzanych przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych kontroli do przypadków, w których istnieje podejrzenie na tyle istotnych naruszeń przepisów, że mogą one powodować nieważność umowy. W konsekwencji pozwoli to na szybsze przeprowadzanie kontroli postępowań i szybsze podjęcie przez właściwą instytucję decyzji

co do kwalifikowalności kosztów poniesionych przez kontrolowanego beneficjenta środków unijnych.

W art. 167 ust. 3 proponuje się inne niż obecnie określenie terminu przekazania dokumentacji postępowania Prezesowi Urzędu. Zamawiający będzie zobowiązany wykonać ten obowiązek dopiero po ostatecznym rozstrzygnięciu protestu na wybór najkorzystniejszej oferty albo po upływie terminu do jego wniesienia. Dotychczasowa regulacja w tym zakresie mogła prowadzić do sytuacji, w której zamawiający przekazywał kopię dokumentacji Prezesowi Urzędu postępowania jeszcze przed upływem terminu na wniesienie protestu.

W art. 167 dodano ust. 3a, w myśl którego zamawiający obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić Prezesa Urzędu o wniesieniu protestu, odwołania lub skargi po przekazaniu dokumentacji do kontroli uprzedniej. Obecna regulacja w tym zakresie może prowadzić do sytuacji, w której po przekazaniu dokumentacji związanej z postępowaniem zostaje wniesiony środek ochrony prawnej, a Prezes Urzędu Zamówień Publicznych nie uzyskuje żadnej informacji na ten temat. Może się zatem zdarzyć, że kontrola będzie prowadzona w postępowaniu, w którym czynność wyboru najkorzystniejszej oferty może być powtórzona na skutek ostatecznego rozpatrzenia protestu.

W projekcie doprecyzowuje się także terminy, do upływu których zamawiający nie może zawrzeć umowy w przypadku wszczęcia kontroli uprzedniej (art. 168 ust. 3 ustawy). Obowiązujący przepis odnosi się jedynie do sytuacji, w których kontrola zakończyła się wydaniem zaleceń pokontrolnych, a zastrzeżenia do nich nie zostały uwzględnione. Obecna regulacja nie uwzględnia przypadków, gdy w toku kontroli nie stwierdzono naruszeń albo też stwierdzono naruszenia nie mające wpływu na wynik postępowania oraz gdy zamawiający nie wniósł zastrzeżeń do zaleceń pokontrolnych lub zostały one przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych uwzględnione. Zmiana przepisów ma na celu objęcie precyzyjne wskazanie w każdym z wymienionych przypadków terminu uprawniającego do zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Uzupełnieniu ulega także art. 168 ust. 4. Wskazuje się w nim, że termin związania ofertą jest zawieszony również do dnia doręczenia informacji o wyniku kontroli lub zaleceń pokontrolnych. Zgodnie z obecnie obowiązującym brzmieniem tego przepisu bieg terminu jest zawieszony do dnia ostatecznego rozpatrzenia zastrzeżeń do zaleceń pokontrolnych. Przepis nie uwzględnia zatem sytuacji, gdy kontrolowany zamawiający nie wnosi zastrzeżeń do zaleceń pokontrolnych lub też zalecenia w ogóle nie zostały wydane w toku kontroli. Celem proponowanej regulacji jest więc precyzyjne określenie biegu terminu związania ofertą w każdym z możliwych przypadków zakończenia kontroli uprzedniej i ewentualnego rozpatrzenia zastrzeżeń do zaleceń pokontrolnych. Konsekwencją proponowanej zmiany będzie znaczne ułatwienie liczenia biegu terminu związania ofertą w postępowaniach poddanych kontroli uprzedniej.

Istotną zmianą przewidzianą w projekcie jest uzależnienie terminu prowadzenia kontroli następczej od daty jej wszczęcia (art. 170). Obecnie Prezes Urzędu może przeprowadzić kontrolę następczą w okresie czterech lat od udzielenia zamówienia (zawarcia umowy). Oznacza to, że kontrola następcza musi się zakończyć w ww. terminie niezależnie od momentu jej wszczęcia, zaś upływ czterech lat od zawarcia umowy wyłącza możliwość przeprowadzenia kontroli. Obowiązująca regulacja prowadzić może zatem do celowego zaniechania przekazywania przez zamawiających kopii dokumentacji postępowania do kontroli po to, aby ostateczny upływ czterech lat od zawarcia umowy uniemożliwił przeprowadzenie kontroli. W projekcie proponuje się, aby przeprowadzenie kontroli następczej było możliwe, jeżeli jej wszczęcie nastąpi w terminie czterech lat od udzielenia zamówienia publicznego. Proponowane rozwiązanie ma na celu ograniczenie możliwości celowego uchylania się od kontroli Prezesa Urzędu i w rezultacie zwiększenie liczby przeprowadzanych kontroli następczych.

Zmianie ulega regulacja dotycząca kontroli następczej. W obecnie obowiązującym stanie prawnym zamawiający pozbawieni są możliwości wniesienia zastrzeżeń do wyników kontroli następczej. Proponowana zmiana polega na określeniu w art. 170 ust. 2 rodzaju naruszeń, które mogą być stwierdzone w trakcie kontroli następczej, w tym wyszczególnieniu naruszeń skutkujących nieważnością umowy w sprawie zamówienia publicznego. Stwarza się także możliwość wnoszenia zastrzeżeń do zaleceń po kontroli następczej.

Doprecyzowuje się określony w art. 180 ust. 1 katalog czynności, wobec których można wnieść protest. Jest to związane z zarzutem Komisji Europejskiej dotyczącym art. 179 ust. 1b, który stanowi, iż wobec rozstrzygnięcia sądu konkursowego w zakresie oceny prac konkursowych oraz wyboru najlepszych prac konkursowych nie przysługują środki ochrony prawnej. Obecnie ustawa – Prawo zamówień publicznych nie przewiduje możliwości wniesienia środków ochrony prawnej wobec rozstrzygnięcia sądu konkursowego, jednak nie wyklucza możliwości wniesienia tych środków wobec pozostałych czynności zamawiającego podejmowanych w trakcie konkursu. W związku z tym, aby wyeliminować wątpliwości Komisji Europejskiej, wyraźnie wskazano w art. 180 ust. 1 ustawy, że protest przysługuje na ogłoszenie o konkursie, czynności podjęte przez zamawiającego w toku konkursu oraz na regulamin konkursu.

Zmianie ulegają przepisy dotyczące terminów na wnoszenie środków ochrony prawnej (art. 180 ust. 2 i 184 ust. 2). Obecnie, co do zasady protest wnosi się do zamawiającego w terminie 7 dni, a odwołanie do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w terminie 5 dni. Jak podniosła Komisja Europejska, zgodnie z Porozumieniem w sprawie zamówień rządowych (GPA), którego Wspólnota Europejska jest stroną, termin do wniesienia środka odwoławczego nie może być krótszy niż 10 dni od dnia, w którym

podstawa jego wniesienia stała się wiadoma lub powinna była stać się wiadoma. Uwzględniając uwagę Komisji Europejskiej w projekcie zaproponowano, aby termin na wniesienie protestu i odwołania wynosił 10 dni. W konsekwencji tej zmiany w przypadku postępowań o wartości równej lub przekraczającej kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy, prowadzonych w trybie innym niż przetarg nieograniczony, protest dotyczący postanowień specyfikacji istotnych warunków zamówienia będzie wnosić w terminie 10 dni (obecnie 7 dni) od dnia doręczenia specyfikacji istotnych warunków zamówienia, jednak nie później niż 6 dni przed upływem terminu składania ofert (art. 180 ust. 4).

W związku ze zmianą terminu wniesienia protestu, zmianie ulega także przepis dotyczący terminu zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego (art. 94 ust. 1). Proponuje się, aby zamawiający mógł zawrzeć umowę w terminie nie krótszym niż 10 dni (obecnie 7 dni) od dnia przekazania zawiadomienia o wyborze oferty. W konsekwencji tej zmiany umowa będzie nieważna, jeżeli zamawiający zawrze umowę przed upływem 10 dni (obecnie 7 dni) od dnia przekazania zawiadomienia o wyborze najkorzystniejszej oferty (art. 146 ust. 1 pkt 7).

W obecnym stanie prawnym, uchylenie zakazu zawarcia umowy przed ostatecznym rozstrzygnięciem protestu jest możliwe jedynie w trybie decyzji administracyjnej wydawanej przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych i tylko w odniesieniu do zamówień o wartości mniejszej od 20 000 000 euro dla robót budowlanych oraz 10 000 000 dla dostaw lub usług. W projekcie rezygnuje się z procedury administracyjnej w zakresie uchylenia zakazu zawarcia umowy przed ostatecznym rozstrzygnięciem protestu w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Proponuje się przyznanie uprawnienia do uchylenia zakazu wyłącznie organowi orzekającemu w sprawach zamówień publicznych w sytuacjach wyjątkowych, w których w interesie publicznym leży natychmiastowe udzielenie zamówienia. Z punktu widzenia spójności systemu rozpoznawania środków ochrony prawnej, celowe jest, aby w postępowaniach, w których ostatecznym rozstrzygnięciem protestu jest orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej kończące postępowanie prowadzone w wyniku wniesienia odwołania, również do kompetencji Izby należało uchylenie zakazu zawarcia umowy przed ostatecznym rozstrzygnięciem protestu.

W projekcie proponuje się zmianę właściwości sądu rozpoznającego skargi – jednego ze środków ochrony prawnej. Obecnie stosownie do art. 194 ust. 1 i art. 195 ustawy, strony oraz uczestnicy postępowań odwoławczych mają prawo do wniesienia na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej skargi do sądu okręgowego właściwego dla siedziby lub miejsca zamieszkania zamawiającego. Oznacza to, że do rozpoznania skarg właściwych jest 45 sądów okręgowych. Ilość skarg na orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej rozpoznawanych przez poszczególne sądy okręgowe jest bardzo różna. W 2006 r. na ogólną liczbę 465

wniesionych skarg, najwięcej skarg (122) było przedmiotem rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Warszawie, co stanowiło 26,41% wszystkich skarg. Analogiczna sytuacja miała miejsce w 2007 r. Na całkowitą liczbę 326 skarg wniesionych w tym roku do sądów okręgowych, najwięcej skarg (110) trafiło na wokandę Sądu Okręgowego w Warszawie. Tym samym Sąd ten orzekał w 33,7% spraw skargowych. W 2006 r. 50% wszystkich skarg zostało wniesionych do pięciu sądów okręgowych (z siedzibą w Warszawie, Katowicach, Poznaniu, Wrocławiu i Gdańsku). Z kolei w 2007 r. 53% wszystkich skarg stało się przedmiotem rozpoznania czterech sądów okręgowych (z siedzibą w Warszawie, Katowicach, Gliwicach i Krakowie). Wskazuje to jednoznacznie, że Sąd Okręgowy w Warszawie rozpoznaje najwięcej skarg. Wynika to z faktu, że na obszarze właściwości tego sądu swoje siedziby ma największa liczba zamawiających (należą do nich w szczególności Kancelarie Sejmu, Senatu i Prezydenta, ministerstwa, urzędy centralnych organów administracji państwowej, instytucje wdrażające fundusze unijne). Zamawiający mający siedzibę w okręgu sądu warszawskiego udzielają także zamówień o najbardziej skomplikowanym charakterze oraz stosunkowo dużej wartości. Częstokroć udzielają oni zamówień, których beneficjentami są podmioty i osoby zamieszkałe na terytorium całego kraju. Podkreślić także należy, że w 2007 r. do niektórych sądów okręgowych nie wpłynęła żadna skarga lub wpłynęła niewielka liczba skarg. Dla przykładu żadna skarga nie została skierowana do Sądu Okręgowego w Przemyślu, Nowym Sączu, Jeleniej Górze oraz Bielsku-Białej. Po jednej skardze rozpoznał m.in. Sąd Okręgowy w Słupsku, Siedlcach, Suwałkach, Ostrołęce oraz Łomży. Należy również zauważyć, iż sądy w dużych ośrodkach miejskich rozpoznały niewielką liczbę skarg. Dla przykładu Sąd Okręgowy we Wrocławiu rozpoznał 11 skarg, w Łodzi oraz Gdańsku 12, w Poznaniu 13, a w Krakowie 14. Następstwa opisanej sytuacji dotyczącej liczby rozpoznawanych skarg przez poszczególne sądy są niezwykle istotne. Dostrzegalna jest wysoka jakość oraz większa jednolitość orzecznictwa sądów rozpoznających większą liczbę skarg. Natomiast w przypadku sądów mających wyjątkowo do czynienia ze skargami w sprawach dotyczących zamówień publicznych można zauważyć mniejszą jednolitość w wydawanych orzeczeniach. Dlatego też proponuje się stworzenie możliwości wnoszenia skarg na orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej do jednego sądu, obejmującego swoją właściwością terytorium całego kraju. Planuje się, aby skargi na orzeczenia Izby mogły być wnoszone wyłącznie do Sądu Okręgowego w Warszawie. W sądzie tym należałoby powołać odrębną jednostkę organizacyjną (wydział) zajmującą się wyłącznie orzekaniem w sprawach dotyczących zamówień publicznych.

Przewidziana w projekcie zmiana w art. 198 ust. 2, polegająca na określeniu, że sąd w przypadku uwzględnienia skargi zmienia zaskarżone orzeczenie i orzeka wyrokiem co do istoty sprawy, a w pozostałych sprawach wydaje postanowienie, przy czym nie stosuje się

przepisu art. 386 § 4 k.p.c., służy zapewnieniu jednolitości orzeczeń wydawanych przez sądy w sprawach wszczętych wniesieniem skarg na orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej. Jednocześnie zmiana ta jest spójna z przepisem art. 191 ust. 1 ustawy w zakresie rodzajów rozstrzygnięć podejmowanych przez Krajową Izbę Odwoławczą. Wprowadzenie w projekcie zastrzeżenia o braku możliwości stosowania przez sądy art. 386 § 4 k.p.c. wynika z potrzeby jednoznacznego wyeliminowania możliwości przekazywania przez sądy okręgowe spraw do ponownego rozpoznania przez Krajową Izbę Odwoławczą w sytuacji braku merytorycznego rozpatrzenia odwołania przez Izbę. Przepisy ustawy – Prawo zamówień publicznych nie przewidują trybu ponownego rozpoznania odwołania przez Izbę. Zdarzają się bowiem przypadki, że niektóre sądy okręgowe, korzystając z ogólnego odesłania w ustawie - Prawo zamówień publicznych do stosowania przy rozpoznawaniu skarg na orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji, opierają się o art. 386 § 4 k.p.c. i wydają orzeczenia o przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia, gdy sprawa nie była rozpatrywana przez Izbę merytorycznie. Niezbędne jest zatem jednoznaczne wyeliminowanie dopuszczalności takiego rozstrzygnięcia.

W projekcie ustawy dokonuje się zmiany kilku innych ustaw. Proponuje się zmianę w ustawie o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającą na określeniu dodatkowej okoliczności, której zaistnienie skutkuje naruszeniem dyscypliny finansów publicznych. Naruszeniem takim będzie nieprzekazanie lub przekazanie z naruszeniem terminu określonego przez Prezesa UZP żądanych dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia kontroli.

Przewiduje również zmianę w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. Nr 169, poz. 1420). Art. 13 tej ustawy stanowi, że informacja o planowanej realizacji określonego przedsięwzięcia na zasadach właściwych dla partnerstwa publiczno-prywatnego jest ogłaszana w Biuletynie Zamówień Publicznych i Biuletynie Informacji Publicznej. Obecnie przepisy określające wzory ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych, nie przewidują ogłoszeń w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego. Powoduje to, że zamieszczenie takich ogłoszeń nie jest możliwe. W celu umożliwienia realizacji przepisów o partnerstwie publiczno-prywatnym proponuje się, aby informacje o planowanych przedsięwzięciach w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego były zamieszczane wyłącznie w Biuletynie Informacji Publicznej.

W projekcie dokonuje się także zmiany w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. Nr 173, poz. 1219). Art. 21 tej ustawy stanowi, że do umów zawartych przez spółkę celową przed dniem zakończenia finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 stosuje się odpowiednio art. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych. Przepis art. 5 ustawy – Prawo zamówień publicznych dotyczy

wyłączeń stosowania niektórych przepisów ustawy w przypadku postępowań o udzielenie zamówienia, których przedmiotem są określone w nim usługi. Szeroka interpretacja przepisu art. 21 może prowadzić do stosowania art. 5 ustawy – Prawo zamówień publicznych do udzielania przez spółki celowe również zamówień na roboty budowlane, dostawy oraz pozostałe usługi. Z uwagi na fakt, że jest to niezgodne z prawem Unii Europejskiej proponuje się uchylenie art. 21.

Przepisy projektu ustawy są zgodne z prawem europejskim.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacyjnej zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Zamówień Publicznych. W trybie art. 7 tej ustawy do projektu nie zgłoszono żadnych uwag.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw

1. Podmioty, na które oddziałuje ustawa.

Projekt oddziałuje na jednostki sektora finansów publicznych, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, podmioty działające w tzw. sektorze użyteczności publicznej i inne wskazane w art. 3 ustawy – Prawo zamówień publicznych podmioty obowiązane do jej stosowania, a także na wykonawców biorących udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Ponadto projekt oddziałuje na Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych oraz Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

W ramach konsultacji społecznych projekt, w wersji obejmującej zmiany wynikające z zarzutów zgłoszonych przez Komisję Europejską, został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Zamówień Publicznych.

Wraz z przekazaniem do uzgodnień międzyresortowych projekt, w wersji obejmującej zmiany wynikające z zarzutów zgłoszonych przez Komisję Europejską, został ponadto przekazany do zaopiniowania przez następujące podmioty:

1. Stowarzyszenie Architektów Polskich
2. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Konsultantów Zamówień Publicznych
3. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan
4. Konfederacja Pracodawców Polskich

W toku konsultacji społecznych projektu obejmującego zmiany wynikające z zarzutów zgłoszonych przez Komisję Europejską uwagi zgłosiła Konfederacja Pracodawców Polskich. Uwzględniono uwagę dotyczącą konieczności doprecyzowania przepisu zmieniającego art. 38 ust. 7 ustawy poprzez odstąpienie od posługiwania się pojęciami „zmiana pierwotnych warunków zamówienia" oraz „istotna zmiana pierwotnych warunków zamówienia". Pozostałe zgłoszone propozycje dotyczyły rezygnacji z obowiązku sprostowania ogłoszenia o zamówieniu w przypadku dokonania modyfikacji treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, skrócenia minimalnego terminu na uwzględnienie modyfikacji specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz terminu na składanie protestów dla zamówień o wartości nieprzekraczającej progów unijnych, a także pozostawienia w dotychczasowym kształcie możliwości zmiany sposobu spełnienia świadczenia przed zawarciem umowy oraz zmiany postanowień zawartej umowy w zakresie przedmiotu zamówienia. Propozycje te nie zostały uwzględnione ponieważ powodowałyby konieczność nieuwzględnienia uwag Komisji Europejskiej. Część uwag stała się bezprzedmiotowa ponieważ w wyniku uzgodnień

międzyresortowych dokonano w projekcie zmian przepisów, do których były zgłaszane uwagi.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

W projekcie przewidziano przedłużenie terminu składania ofert w przypadku modyfikacji specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz wprowadzono obowiązek informowania o modyfikacji specyfikacji istotnych warunków zamówienia poprzez sprostowanie ogłoszenia. Przewiduje się, że dzięki takiemu rozwiązaniu dostęp do tych informacji będzie miała większa ilość potencjalnych wykonawców, co w konsekwencji wpłynie na zwiększenie konkurencyjności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Ponadto przewiduje się, że do zwiększenia konkurencji w ubieganiu się o zamówienia publiczne zwłaszcza wśród małych i średnich przedsiębiorców nie dysponującymi znacznymi środkami finansowymi przyczyni się zmiana zasad ustalenia kwoty wadium w odniesieniu do zamówień, w których przewiduje się udzielanie zamówień uzupełniających.

6. Wpływ ustawy na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.